

Začetki Frankovske drž.segajo v čas 1.vladarja Klodvika iz družine Merovingov.Uspelo mu je združiti elemente bivše rim.upravne,sodne in davčne oblasti z elementi germ.rod-plem.značaja. Ta proces je posebej viden v nastajanju novega jezika(mešanica lat.in germ.) in sprejetju latinice,ki se je spreminjala in doživela višek v karolinški minuskuli. Kasneje se je pisava skrivenčila,v 12.st.dobiva geometrijske oblike>nastanek Gotice. Zaradi podeljevanja zemlje v fevd so njegovi nasledniki kmalu izgubili vladarsko vlogo,ki so jo postopoma pridobivali upravljalci posesti-majordomi,med katerimi je najbolj znan Karel Martel,ki je l.732 v bitki pri Poitiersu premagal Arabce. Ta zmaga pomeni zaustavitev prodora Arabcev v Evropo. Njegov naslednik Pipin Mali se je dal oznaniti za Kralja, toda že njegov sin Charles Magnus (**Karel Veliki**;732-814) je dokončno postavil temelje velike frankovske države. 25.dec.l.800 se je dal okronati za naslednika rim. cesarjev.Država je dosegla največji obseg l.800,saj je poleg Z Evrope obsegala tudi osrednjo (Nemčija,Švica) in predele Italije do papeške države. Zajemala je tudi predele Panonije,v kateri so izgubili svojo vlogo Obri, in tudi ozemlje predalpskih Slovanov. Za njegov čas se dokončno formira Frankovski fevdalni sistem. Po njegovi smrti je država začela prehajati v politično krizo in l.843 je prišlo do znamenite Verdunske pogodbe, s katero je Ludvik Pobožni razdelil državo med tri sinove. Z del je dobil Karel Plešasti, V del je dobil Ludvik Nemški, osrednjega pa Lothar.